

# 'Het water kan tot aan de lippen staan'

**Titel:** Hemelwater

**Jaar:** 2013

**Materiaal:** brons

**Waar:** Vlinderslag, Oostvoorne ZH  
**Opdrachtgever:** gemeente Westvoorne en Kunstgebouw Rijswijk

**Kunstenaar:** Hartmut Wilkening (1962)  
[www.hartmutwilkening.de](http://www.hartmutwilkening.de)



Hartmut Wilkening kreeg de opdracht 'iets duurzaam' te maken voor een waterberging in een kleine nieuwbouwwijk. Hij liet zich inspireren door een groot mondiaal thema: klimaatverandering. Een tweede inspiratiebron was de filosofie dat niet de mens maar het 'universum van de dingen' het centrum van het bestaan is. Daardoor kwam hij uit bij de nimf: een wezen zonder ziel.

Deze vier bronzen beelden zijn omgeven door hemelwater. De vijver waarin zij staan is een waterberging; water wordt hier opgevangen zodat het geen overlast kan veroorzaken. Regen klettert op daken en wegen en vindt daarna via afvoerbuizen zijn weg naar de vijver. Heel langzaam stroomt het hemelwater dan de sloten in. De sloten brengen het naar zee, waar de cyclus weer opnieuw kan beginnen. Ook het brons reageert op weersomstandigheden: regendruppels, luchtverontreiniging en het water in de vijver dragen bij aan een geleidelijke verkleuring van het brons. Met name de hoogste en de meest voorkomende waterstanden zullen zich als ringen op de beelden gaan aftekenen. De beelden lijken op mensen, maar het zijn nimfen. Deze natuurwezens uit de Griekse mythologie hebben geen ziel. De nimfen zijn als een schaduw van de mens; alleen wanneer ze door een mens gezien worden, nemen ze een menselijke gedaante aan. Volgens de Italiaanse filosoof Giorgio Agamben maakt deze eigenschap nimfen tot 'het imago van de mens'. Als je naar een nimf kijkt, kijk je dus naar je eigen verzinsels en verbeelding. Dat loopt in de oude verhalen soms niet zo goed af. De nimfen zijn immers gevuld met alle onvervulde verlangens en duistere wensen van hun toeschouwers.

Tekst **Hartmut Wilkening en Floor Buschenhenke**

